

stana Marija-zvezda v Banjaluki v Bosni. Z neskončnimi napori so menihi zavržali zemljo, osušili močvirja, pripravili oranico, napravili ceste, moste, kleti in hiše, zgradili cerkev in poleg nje poslopja za delavnice. Kmalu so v te delavnice tudi vstopili domačini črnici ter so tamkaj delali kot pomočniki ali kot vajenci. Angleška kolonialna vlada se je kar čudila, ko je videla lepe uspehe, ki so jih dosegli beli menihi pri črnih, katere so dotlej smatrali kot nedostopne za izobrazbo in omiko. Trapisti so se pobrigali za to, da so črnici dobili zemljo, se tamkaj naselili, zgradili hišice ter ustvarili prave vasi, katere so postale temeljne celice za misijonsko organizacijo. Središče te organizacije je samostan v Marianhlu, ki mu je podrejenih 38 zunanjih postaj, 140 misijskih stanic in 240 katehizističnih mest. V 140 cerkvah se redno opravlja služba božja. Celotno misijsko področje Marianhla je prostorno jako razsežno, v njem deluje 90 patrov, 170 bratov in 400 misijskih sester med 6 različnimi ljudskimi in jezičnimi plemeni. Lani je bilo krščenih 5000 črncev, v prejšnjih letih pa 100.000. Trapisti so ustanovili ter vzdržujejo ljudske, poljedelske, obrtniške in industrijske šole, ki širijo med črnici prosveto in kulturo. Največ črncev-učiteljev se je izobrazilo v marianhlskih učiteljskih, za črnske bogoslovce pa je ustanovljeno posebno semenišče. Marianhlski misijonarji so nosilci vere in kulture.

Frančiškanski red. Prva številka 1933 frančiškanskega uradnega lista prinaša poročilo o članstvu reda sv. Frančiška in porazdelitvi tega članstva na razne dele sveta. V objavljenih številkah niso vključeni minoriti ter kapucini, ki so samostojni deli velike redovniške družine sv. Frančiška. V letu 1932 je število članov frančiškanskega reda poraslo za 866 oseb (l. 1931 za 677). Vseh članov je 22.870, ki živijo v 1973 samostanih, porazdeljenih na 104 province, odnosno komisarijate. Patrov duhovnikov je 10.257 (l. 1931. 9874), klerikov 4311 (4166), klerikov-novincev 1156 (1029), bratov lajikov 4869 (4581), lajikov-novincev 354 (348) in 1923 (1764) bratov terciarjev. V sersafskih kolegijah se pripravlja 8622 (8115) učencev na vstop v red. Na čelu vsega reda stoji generalni minister p. Bonaventura Marrani, ki bo na letošnjem generalnem kapitlju o Binkošti dobil novega naslednika. Najmočnejša provinca je nizozemska z 1015 člani. Redu pripada 11 nadškofov, 38 škofov, med njimi dva apostolska delegata (1 v Siriji in 1 v Indokini), 1 apostolski nuncij (v Dublinu na Irskem), 15 diecezanskih škofov, 23 apostolskih vikarjev, 6 apostolskih administratorjev in 2 prelata, 8 apostolskih prefektov in 5 samostojnih misijskih predstojnikov. Kar se tiče klarisij (2. reda sv. Frančiška), jih je 12.324, katere živijo v 612 samostanih. V 25 moških naselbinah samostanskega 3. reda živi 1314 bratov in v 395 ženskih naselbinah samostanskega ženskega reda 83.699 sester. Število svetnih terciarjev, podrejenih frančiškanskemu redu, znaša 1.962.184 oseb.

Delovanje jezuitov. Jezuiti razvijajo povsod, kjer jim je dana svoboda ter možnost, prav plodonosno delovanje ne samo v dušeskrbju, marveč tudi na polju znanosti in osebno na polju mladinske vzgoje. V dokaz nam služijo Zedinjene države Severne Amerike, ki niti iz daleka ne mislijo na to, da bi jezuite izgnale z državega ozemlja, — marveč jim dovoljujejo popolno svobodo udejstvovanja. Plodonosno delovanje jezuitov, koristno za ljudstvo in za državo, priznavajo ne samo katoličani, temveč tudi protestantje in državne oblasti. Leta 1840. so imeli jezuiti v Zedinjenih državah samo 6 šol, sedaj pa imajo že 36 visokih šol in veliko število srednjih in drugih šol. Na teh jezuitskih visokih šolah je bilo l. 1880. 3000 dijakov, sedaj pa jih je 14.233. Kako razširjen je jezuitski red v Zedinjenih državah, ki gotovo spadajo med najkulturnejše države na svetu, se vidi iz tega, da imajo jezuiti tamkaj pet provinc, v katerih deluje 4229 jezuitov. Glavni njihov cilj je vzgoja katoliškega razumnštva na visokih šolah.

Naša zemlja.

Srečen tisti, ki vate v polno zajema. Kako skladen je ritem tvojega tisočletnega mučeništva in trpljenja! Vsa tragika tvojega sladkega imena se preliva skozi biserne čaše grenkobe, da v nihajočem se življenju med lučjo in

temo oplaja duha za velika dela tvojih zvestih sinov. Kakor bratje Makabejci smo zate in s Teboj, ti velika mati slovenska. Ko bi tulil od bolečine kot preganjana zver, v tvojem naročju, o mila mati slovenska, našel bi zdravila svoji rani, zakaj na tvojih grudih raste triglavski rožja življenja! Ob ubranih zvokih silnih, hrumečih slapov in ob žuborenju studenčkov se napaja duša za veliko, nikoli izpeto pesem svete domovinske ljubezni.

In tam od Gospe Svete so nam bratje prinesli novega olja naši večni luči. Bratje, hvala Vam za ta neprecenljivi dar, ki je prigostolel iz Vaših src v naša srca.

Ne glejte slabičev med nami! Kadar je vretje največje, se ves kalež in vsa nesnaga dvigne na površje, da izčisti sok domače trte, ki z neusahljivimi koreninami prepleta to sveto našo slovensko zemljo.

Vaša pesem, bratje, je odjeknila ne le med plesnobo kruhoborstva in pajčevino predsodkov, marveč tudi v poslednjo gorsko vasico našega zdravega slovenskega trpina, ki budno čuva naše jezikovne zaklade in vero katoliško.

V našem ljudstvu, bratje, ni mevžaste solzavosti. V trdem boju za vsakdanji kruh so ojeklenele grudi in peta ponovno kreše ogenj v kremenu naših skalnih orjakov.

Bodi zahvaljen, večni Bog, da smo Slovenci taki, kakršni smo, in ker smo — ostanemo! Franc Radešček.

Duhovniške vesti. G. Franc Satler, kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici, je s 1. marcem nastopil mesto župnika na Gomilskem v Savinjski dolini. Za kaplana k Sv. Juriju ob Ščavnici je imenovan g. Rudolf Vahčič, kaplan v Rušah.

Umrli primarij dr. Ferdo Kunej. V Slovenjgradcu je v soboto, 25. februarja, nenadoma umrl g. dr. Ferdo Kunej, zdravnik in bivši primarij tamošnje bolnišnice, rojen l. 1877 v Oplotnici. Bil je izboren in človekoljuben zdravnik in splošno priljubljen. Mir njegovi duši, žalujočim naše sožalje!

Bolnica v Mariboru. Banska uprava v Ljubljani je razpisala dobavo živil in drugih hišnih potrebščin splošne bolnice in banovinskega Dečjega doma v Mariboru za dobo od 1. aprila 1933 do 31. marca 1934. Splošni dobavni pogoji in podrobna določila za posamezne vrste živil in potrebščin so interesantom na razpolago pri upravi splošne bolnice v Mariboru, proti plačilu stroškov za naložitev istih.

Priziv državnega pravdnika prinesel obsodbo. Lani smo natanko poročali o oprostitvi 70letnega posestnika Janeza Vogrinca iz Stanetinev. Starček je bil dne 13. septembra 1932 od mariborskega senata oproščen, ker je poletil ubil v spanju s sekuro svojega čisto podivjanega sina, 37letnega Janeza, ki je bil prava šiba božja in bog-nasvaruj za dom in okolico. Radi opro-

stitve se je pritožil državni pravdnik. Zagrebški stol sedmorige je zavrnil oprostitev ter prisodil staremu Vogrinu 1 leto robije za utemeljitvijo, da v času dejanja ni zanj obstojala neposredna življenjska nevarnost, ki opravičuje pred oblastjo uboj iz silobrana.

Tudi pobeg preko severne meje je bil brez uspeha. Po Mariboru je zagrešila več vlomov ter tatvin troperesne deteljica: Marija Vogrin, Vidovič ter avstrijski državljani Josip Fekonja, Vogrinovo in Vidoviča je spravila mariborska policija na varno, Fekonji se je posrečil pobeg v Avstrijo. V Gradcu ga je doletela na podlagi tiralice aretacija. Zaslišanje je dognalo, da sta začela z dobičkanosnimi vlemi Vogrinova in Fekonja že v Gradcu. Ko so jima postala tamkaj tla prevročna, sta se zatekla v Maribor, kjer sta stanovala in živela kot zakonski par, a sta vršila v resnici drzne in več tisočakov obsega-joče vlome. Fekonjo bo sodilo graško sodišče.

Zopet zagoneten zločin pri Slovenski Bistrici. 65letni prevžitkar Simon Žnidar iz Jelševca in njegova omožena hčerka sta se vračala domov iz Slov. Bistrice, kamor so ju bili klicali razni opravki. Ko sta bila iz mesta, je opazila hči, da jima sledi neznanec. Nadaljevala sta pot preko travnikov, železniške proge in prišla do potoka. Tukaj pa je bil tolovaj že prav blizu, pograbil je kamen in ga pognal starcu z vso močjo od zadej v glavo. Žnidar se je takoj zgrudil nezavesten, hčerka pa je hotela očetu pomagati, a jo je napadalec vrgel na tla, jo obdeloval s pedkovanjem žolji in jo skotal v po-